

ДѢЛО

Підкасти на Львіві ще вчора. Четверга и Суботи
 Лектор додатокъ
 Библиотека ц. к. Университета по 2 печат ар-
 кушт ко
 Редакція (екстрація подъ Ч. 44 уліца Галицка.
 Рукописи звертаються лишъ на попередне застереженне
 оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣть одною
 трощки печатной, въ рубр. „Надобелане“ по 20 кр. а. в.
 Републикаці неопечатаній вольній бѣтъ порта.
 Предлаати и инсерати принимають: У Львовѣ Адм-
 ністрація „Дѣла“ У Відни Haasenstein & Vogler, Wall-
 fischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube &
 Co. Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter
 Co. Nibelungengasse 4. Въ Франкургѣ M. Haasenstein & Vo-
 glier, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ По-
 льсѣ Редакція „Кіевскою Старини“ въ Кіевѣ, поштою
 уряди и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дер-
 жавская ул., д. Ралли 9.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣльмъ рікѣ . . . 12 зр. на цѣльмъ рікѣ . . . 12 рубл
 на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл
 на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣльмъ рікѣ . . . 16 зр. на цѣльмъ рікѣ . . . 16 рубл
 на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл
 на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣльмъ рікѣ . . . 5 зр. на цѣльмъ рікѣ . . . 5 рубл
 на півъ року . . . 3 зр. на півъ року . . . 3 рубл
 на чверть року . . . 1 зр. на чверть року . . . 1 рубл
 Для Виправленія, екстрація:
 на цѣльмъ рікѣ . . . 15 зр.
 на півъ року . . . 7 зр.
 на чверть року . . . 3 зр.
 съ дод. „Библиотека“: на самъ додатокъ:
 на цѣльмъ рікѣ . . . 19 зр. на цѣльмъ рікѣ . . . 6 зр.
 Подружковъ члено коштує 12 зр. а. в.

Запросины до предплаты на рікъ 1887.

Съ новымъ 1887 рокомъ розпочинаєся осмиий рікъ видавництва „Дѣла“. Якъ доси такъ и на будуще буде „Дѣло“ вѣрно и непохитно придержуватись своєї народной програми и буде смѣло и неустрашимо боронити и заступати права и свободу руского народу. Съ глибокою вѣрою въ красшу долю руского народу и съ крѣпкою надѣєю на бѣльшій успѣхъ нашої народной работы, але заразомъ и съ переконаньемъ, що лишъ въ насъ самихъ спочиває найбільша сила, котра намъ може забезпечити нашій успѣхъ, нашу будучидь, приступаємо до дальшого видавництва. Въ тѣмъ переконанно постановили мы съ новымъ 1887 рокомъ значно розширити обьемъ „Дѣла“, щобы тымъ основнѣйше и обширнѣйше обговорювати и порушувати всякї справи народнї и повести дѣло народне на ширшу дорогу. Постановивши тымъ способомъ зроби ти одинокрѣккъ напередъ, мы зробили то въ тѣй повнѣй надѣ, що народъ рускій, рускій неутомимий патріоты, котрї доси съ всякою жертволюбиво-стєю и посвящуваньемъ помагали намъ въ ведєню народного дѣла, не откажутъ намъ и теперъ своєю помочю, коли съ розширеньемъ обьемъ „Дѣла“ спадають бѣльшій труды и тягары на видавництво. Звертаємо про то увагу нашихъ П. Т. читателей, прихильникѣвъ и прїятельѣвъ, що мимо збѣльшення трудѣвъ и коштовъ видавництва, цѣна предплаты „Дѣла“ въ збѣльшенѣмъ форматѣ позостає незмѣнена и єсть слѣдуюча:

на півъ року 2 зр. 50 кр.
 на чверть року 1 зр. 25 кр.
 Для заграницъ:
 „Дѣло“ на рікъ 15 зр., на півъ року 7 зр. 50 кр., на чверть року 3 зр. 75 кр.

Утраквизмъ п. А. Малецкого.

II.
 Сенатъ университету львовского, а имено аббръ професорѣвъ факультету философичного откинувъ утраквизмъ въ школахъ въ слѣдующихъ мотивѣвъ. Онъ каже: „Даются инколи чути голоса, будто языки рускій и польскій такъ суть до себе приближенї, а въ вѣходнѣй Галичинѣ такъ респексивней, що для нашої молодежи можуть уходити за свои и що въ одномъ або другомъ наука въ среднихъ школахъ могла-бы удѣляться, — однакъ мнѣнне то єсть лишъ по части справедливо. Самъ взглядъ на науку противится, щобы завести рѣвнобѣжнї выклады въ обохъ языкахъ, бо могло-бы статись, що точку тяжести положено-бы въ школахъ среднихъ на вправы языковї, а занедбано-бы реалну сторону науки. А и сего годѣ промовчати, що у молодежи виробляєся бы якась двѣйндѣсть и рѣвнородность выражень, котра уняла-бы богатое образование въ школахъ средних. А жереломъ сего недостаткѣ була-бы непевндѣсть и неясндѣсть выображень, походяча въ недостатку потрібного и одноцѣльного ихъ роввою въ языкѣ для ученикѣвъ наибѣльше присутновѣмъ“. Оцѣняючи про-то дѣло въ становища чисто дидактичного, львовскій сенатъ повѣдомивъ Выдѣлу краевый подѣ днемъ 27 липня 1887 р., що онъ противитєся внесеню пос. Малецкого. До того додавъ сенатъ академичный львовскій и ту замѣтку, що утраквизмъ въ школахъ среднихъ по мысли пос. Малецкого потягнувъ-бы за собою для молодежи бѣльшу трудность, придати собѣ ананье, и обнививъ бы его уровень, а то по причинѣ трудности, яка вышла-бы въ науки въ языкѣ недостаточно знанѣмъ, а при тѣмъ науково менше розвинѣнѣмъ.
 Съ свои стороны обставє сенатъ академичный лишъ за тымъ, щобы въ школахъ среднихъ завести повсюду обовязуючу всѣхъ науку руского языка. Вымагають сего численнї обставины и потребности

жизни публичного и було-бы дуже желанымъ дѣломъ, щобы кождый горожанинъ сего краю точно володѣвъ рускимъ языкомъ въ письмѣ и устно. Змѣну уставы въ тѣмъ дусѣ повитавъ-бы сенатъ съ великою радостєю.
 Сенатъ академичный университету краковского, поспытавши такожь въ-передъ аббръ професорѣвъ факультету философичного, заявивєя рѣвно-жь противнымъ внесеню посла Малецкого. Онъ поставивъ собѣ передъ всѣмъ пытанье, чи користи въ утраквизму въ школахъ среднихъ вырѣвновали-бы стратамъ, якѣ въ утраквизму могли-бы повстати? Отповѣдь выпала негативно и гласила коротко: „Въ становища педагогичного проскѣтъ утраквистичной науки єсть такъ недѣповѣднымъ, що нїякїй взглядъ не може говорити въ его користи.“
 Сенатъ краковскій заявивъ при тѣмъ и своѣй поглядъ на науку въ матернѣмъ языкѣ въ загалѣ. „Уважаемо“ — каже онъ — „уживанье матерного языка яко выкладового а такъ тверде условіє успѣваня науки, що всякїй выломъ въ его правахъ уважаєли-бы мы дѣломъ для нашої школы вельми шкѣднымъ и небезпечнымъ. Якъ бы цѣлю науки шкѣльной було, присвоити собѣ лишъ певну суму вѣдомостей, то справу языка выкладового можна-бы ще въ становища дидактичного уважа ти дѣломъ байдужнымъ. Але гимназїѣ прїзначенї до того, щобы умъ ученика умною и систематичною вправою довести до певной вѣрлости. Всяке обмеженє правъ матерного языка уважаєли-бы мы про-то скривленьемъ организму школы. Языкъ бо єсть тымъ штучнымъ варстатомъ, на котромъ и при котрого помочю довершує умъ свою працю. Силувати дитину до науки въ чужѣмъ їѣ языкѣ, значить то само, що вести ея духовый роввої супротивъ прїродному праву ума людского.“
 Въ дальшихъ своихъ выводахъ застановляєся сенатъ университету краковского надъ наслѣдками утраквизму на поли языковѣмъ въ загалѣ. Утраквизмъ сей виробивъ-бы по его мнѣнню велику путанну языкову. Якъ-равъ близька сродность обохъ языкѣвъ могла бы принести съ собою тую дивовижность, що молодѣжь, выхована въ школахъ польско-рускїй, говорила-бы языкомъ, котрого явища фонетичнї и словарнї для филолога були-бы може цѣкавымъ предметомъ студїѣ.
 Друга рѣчь, наколи два языки сусѣднї

впывають на себе органично въ щоденнѣмъ житку, а инша рѣчь штучне плеканье обохъ въ теплярнї утраквистичной. До того, додає сенатъ, языкъ рускій находится нынѣ въ перїодѣ переходовѣмъ. Памятники старей лїтературы руской отходять дуже бѣльшій потребъ духовыхъ теперѣшной хвиля; вѣдрѣтъ молодой же лїтературы, не уймаючи богатству самого-жь языка, не означили доси точно формъ и матерїалу языкового, и не достаетъ имъ може ще певной традици лїтературной, котра єсть такъ важнымъ факторомъ для языка выкладового.
 Сенатъ краковского университету не откажує при тѣмъ добрыхъ намѣренъ внесеню пос. Малецкого. Хочъ въ становища дидактичного онъ сему внесеню въ основѣ противитєся, то признає, що пос. Малецкїѣ бажавъ утраквизмомъ ватерти антагонизмъ межинародный въ нашѣмъ краю. Тѣй его высокої мысли отдавъ онъ повну честь и думаетъ, що полагодженьемъ дразливой справы національной довершено-бы дѣло не лишъ далекоюячюи политической але и культурной вартости.
 При тѣмъ не вытерпѣвъ сенатъ краковскїѣ, щобы не закрыти властивою причиною антагонизму національного въ нашѣмъ краю, кажучи, будто его жерело лежить въ тѣмъ, що молодѣжь руска отдѣляєся отъ польской, зашкаралуплюєся сама въ собѣ съ духовою для себе шкодою и набирає пересѣдченъ, котрѣ оттаєть суть головнымъ жереломъ спорѣвъ...
 Д-ръ Анатоль Левидкїѣ подавъ своѣй поглядъ на цѣле дѣло въ окреомѣмъ пропанатномъ письмѣ до Выдѣлу краевого. Внесенє пос. Малецкого подобалось ему дуже. Се Мойсей, котрый въ силѣ вывести оба галицкїѣ народы въ крайны вѣчныхъ спорѣвъ, хотѣ-бы на равѣ лишъ въ школахъ. Жертна, котру принесла-бы Польша въ користи Руси, принимаючи утраквизмъ, не лишилась-бы, по мнѣнню п. Левидкого, бѣвъ спасенныхъ наслѣдковѣвъ. Грудчїѣ поколѣнїя стали-бы воевѣмъ нишними. Они думали-бы лишъ о „zgodzie“ и т. д. dulce in infinitum. Мериторично д-ръ Анатоль Левидкїѣ внесенє пос. Малецкого не оцѣнивъ. Оно выдаєся ему поставленнымъ не на „dziś“, але на „jutro“.
 Академія наукъ въ Краковѣ высказалась

Зъ Одессы до Акерману.

Акерманъ єсть нынѣ повѣтовымъ мѣстомъ въ губерніи бессарабкѣй. Головна, торговельна часть мѣста заселєна переважно жидами и прицрає въ двохъ сторѣвъ до лиману; передмѣсто тягнуто на милѣ далеко, тому загалне число жителѣвъ досить значне, сягає до 40.000 душъ. Мѣсто дуже заведбано, навѣтъ въ десѣтѣй части не може рѣвнатєся съ нашою Коломыєю або хочъ зъ Стремь. Про якусь гимназїю або школу рѣзалу нїкому въ мѣстѣ и не оитєся — головне о-бразованье одержують дѣти въ школахъ повѣтовѣй (щѣсь въ родѣ нашої давнѣйшой „Kreislehrschule“).

Жителѣ Акерману займаютья торговлею то-вару, соли, рыбы, вина и вонны. Солъ добувають въ значной коблкости зъ лиману межн Акерманомъ и Овидіополемъ.
 До року 1479 зваєся Акерманъ Вѣлгородомъ; подѣ току назвою згадуєся часами и въ повѣйшихъ часахъ. Здаєся, що бѣть назвы Вѣлгород и вѣя прилегаюча околиця приморока одержала назву бѣлобережнѣи Украины (нишї выводитъ противно: Вѣлгородъ отъ бѣлобережя). Подѣ властїю Туркѣвъ збѣставъ Акерманъ, съ малыми перервами, отъ р. 1479 ажъ до р. 1812. Повѣтъ акерманскїѣ слабо заселєный, по-вѣйшихъ нѣмечкїѣ колонїѣй чєлѣтъ въ нѣмъ 24. Въ исторїѣ околицѣ акерманскїѣ знаєтъ подѣ назвою степу буджацкого.

Руло Днѣстра въ лиманѣ и при впадѣ до моря глѣбоке на 16—20 метрѣвъ. Самъ лиманъ має видъ озера, черезъ котрый переплыває Днѣстеръ; зведєся часто Овидіовымъ озеромъ, або просто „Видова“. Довжїня лиману выносѣтъ 6 милъ; ширина змѣнна: на повнѣчь отъ Акерману надѣ пѣвтора милѣ, близьше моря не доходить и одной милѣ.
 На покладѣ прибуть я ще въ часѣ передѣ отѣздомъ корабля и перше воего пѣшовъ до ѣдальнѣй на обѣдъ. При столѣ сидѣла одна родина жиждѣвока и молодой щє чоловікѣтъ, зъ виду хри-стіянїнъ. Я прїмоствѣсь бѣля него и посяя „Прїєвоѣ-куранта“ замовляю для себе: суцѣ, бычки и чернїй кофе. Незнакомый заразъ мене на допытъ: Чи скоро заїдемо до Кишенєва? и куды до Кишенєва близьше: морємъ, чи зєлѣз-ницею?
 — Тажє Кишенєвъ не лежить надѣ морємъ, отказую незнакомому суцѣдѣ.
 — Лежить! лежить! — була коротка от-повѣдь.
 Молодый чоловікѣтъ ставъ нетерпеливый, якъ-бы розѣйный. Зѣвѣвши „малоросѣйскїѣ борщъ“, онъ приликавъ кельнера и каже до мене платя-чи: Я таки поїду зєлѣзницею, менѣ конче треба бутя вечеромъ въ Кишенєвъ. Идучи оходами на покладѣ корабля онъ отрѣтѣвалъ съ двома свѣщє-никами и отавѣ витатєся съ молодшымъ. За хвильку стєзъ менѣ зъ очєй, а оба свѣщєникы сѣбя бѣля мене.

Я не втерпѣвъ — пытаю молодшого „ба-тюшка“, хто сей мужчана, що витавѣ съ нимъ въ сходахъ.
 — Се знакомый учитель, безженецъ, ходѣтъ щѣ-дєнь харчуватєся на корабель. А не казавъ може, що їде до Кишенєва?
 — Казавъ, — кажу.
 — А не пытавѣя, коли корабель заїде до Кишенєва?
 — Та оправдѣ пытавѣя.
 — У него, батче, — говоривъ свѣщєникъ, вказуючи на чєло, — не вої дома. Отъ мѣсяца вое їде до Кишенєва, а дохѣати не може. Вѣя геог-рафїѣ ему поморочилаєся въ головѣ.
 — Якъ же жь онъ учѣтъ, коли несповна розуму? — пытаю.
 — Якось учѣтъ, — отповѣвъ молодшїѣй свѣщєникъ.
 — Они вої такѣ, тѣ земскїѣ учитель! — замѣтивъ отаршїѣй батюшка, вытягуючи зѣе прѣ-глубокою кешєй велику єляшку „водки“, а зъ другимъ опору чарку. Не глѣчноє довго, заразъ откоркувавъ, наливавъ и припываючи до свого то-варїша оказавъ: здраствуй любѣзєный! Той „лю-бѣзєный“ бувъ зѣтемъ старшого.
 Молодшїѣй свѣщєникъ менѣ у воїмъ подобав-єя: умомъ его свѣжїѣй, зъ бєсѣды и она про-влялаєся интелїгенциѣ и енергїѣ, одѣжь его чиста, незамаргана, не такъ якъ у старшого, що подо-бавъ на якогось обдертого дѣда. Старшїѣй до якого-небудъ мышлєномъ выдаловъ менѣ неспѣсѣб-ный, онъ знаєтъ лишъ — налити и выпити. За-

кимъ принєсли „суцѣ“, отаршїѣй выпивъ щє двѣ чарки, але вжє не частуючи свого „любѣзєного“. Онъ вое лишъ вдивляєся въ своєй єляшку, неразъ ажъ нахлѣваючись, щобы докладно батчєти, окѣлько щє позостало.
 — Оѣ тѣ учитель, учитель! зѣтхнувъ отар-шїѣй батюшка при третѣй чарцѣ. У мене ажъ двѣ школы були, та лєднѣ ихъ позубѣса! Сѣихъ и розказувати...
 — Та вжє менѣ ласкаво розкажѣтъ, — про-шу его, розѣйкавшїѣмъ.
 — Отъ якъ бую: Земство (щѣсь въ родѣ рады повѣтовой) завєло у мене школу, якъ каза-ли поступѣво. Остатнїю копѣйку брали зъ се-лянїна на удєржанье учителя, а сѣбъ, мудрагїлъ, вое лишъ учѣтъ: вы злє орєтє, злє сѣтє, злє молотитє, злє їстє, злє пѣтє — такъ менѣ зѣла-мунтєвъ и зѣвѣчєнїѣ громаду, що приходило утѣкати зъ села. Отъ я и кажу молодшєму своему брату (свѣщєникѣво): заведѣмъ школу церковну, розбїймо тамту! „Добре“, каже онъ и завѣвъ школу нову. Я учѣвъ рєлягїѣ, дѣкъ свѣшу, а мѣѣ братъ учѣвъ грамоты. Школа была бєсплатна. До мѣсяца въ земскѣй школахъ и одного ученика не отало — вої перейшли до нашої. Тодѣ учи-тель земскїѣй перенїєся на нїшу посаду, а мы заразъ и своєю школу замкнули. Щє бы мужи-ковнѣ писма!
 — Школа, кажу, кождый нѣмєць и кождый жиждѣ инѣмєнїѣй, и якось нѣтъ добре съ тымъ. Чи лишъ нашѣ люди мають бутѣ темнїѣ, воїмъ обманюванѣй?

ниста в Добрижево не може рвнати се едикомъ на селѣ о 200 душъ людности. Коли Сеймъ — каже кс. Бувальдъ — надъ петиціями органиста вь за-дѣла подѣшени ить матеріального положени перейшовъ минушого року до порядку дневного, то повиненъ консеквентно и надъ петиціями дѣлатъ перѣйти до порядку дневного. Мы познаемо собѣ кс. Бувальда поучати, що петицты дѣла не вытѣгаютъ руки до Сейму „date Bellisario obolush“, але домагаются узападненомъ рѣстатудіи, за-дѣла нанесеномъ имъ крияды при системизованю шидѣ. Кс. Бувальдъ учился на теологичныхъ студіяхъ „о рѣстатудіи“, а вь его промовы вь Сеймѣ уфвряемся, що ему той трактатъ на старѣ лѣта выпавъ вь памяти.

Мы думали, що дяковска справа, важна и домашня, залагодится дома, с. я. вь крайнѣмъ Сеймѣ, и не треба ей буде на ширшу арену вь Думѣ державной передъ чужоземными посѣль выволѣкати и до розсмотрѣня предкладати. Чи Дума державна поступитъ собѣ вь петиціяхъ дѣлатъ такъ легковѣрнѣ, якъ поступили собѣ съ нею крайнѣмъ Сеймѣ, покаже будучидеть. Якъ-будь оно станесе, а справа дяковска вѣстъ для насъ дуже важна, она муситъ бути серіозно трактована, и скорше чи повѣдѣше унормована.

О Т О З В А.

Хорошій приябрь братныхъ намъ Русинѣвъ вь Галичинѣ, якіи подали намъ заснованьемъ „Народной Торговлі“ у Львовѣ, Станиславѣ, Тернополѣ, Перемишлѣ, Дрогобычѣ, Коломиѣ, Рогатинѣ, Стрию и Сяноку, а ще красшій розовѣт ови народной инотитудіи, котра вь короткомъ часѣ дѣвигнула ся до значной силы, окупивши рукой капиталы и надавши имъ живѣйшій оборотъ, а вь другой оторонѣ и переконаньѣ, що экономично сильнѣмъ народамъ припала доля бути панями вь своей хатѣ та пачувати надъ свѣтомъ, — навели насъ на думку засновати и у насъ „Народну Торговлю“, котра не только подавала-бы намъ добрый а дешевый товаръ, но зарозомъ мала-бы задѣлу причинитися до вытворѣня независимого стану купчества руского, збудити змысль торговельной межы народомъ, а що найголовнѣше дѣвигнути нашъ народъ вь экономичномъ зглядѣ, вымободити его вь тяжкой экономичной зависимости, и подати можидеть, чтобы рукой грѣшь ишовъ вь пожитокъ самыхъ Русинѣвъ.

Вь той цѣли звертаемо ся до нашихъ П. Т. народолубивѣвъ съ просьбомъ, чтобы надалше до 1 (13) сѣчня 1887 р. зволюли повѣдомляти насъ, чи и съ якимъ удѣломъ притотуають до сего товариства. Пѣлоя проекту статутѣвъ вымободъ одного удѣлу вымободѣ 10 зр., а порука до вымободы удѣлу. Кромъ того платитовъ 1 зр. титоломъ вымободого. Пѣлоя проинмо адресувати: До Руской Бесѣды вь Черновцахъ, улца Лазійна, ч. 29.

Розумѣемо само собою, что вложеный капиталъ остане власностію вложившого, принесе властители рѣкъ рѣчно большій оттокъ, якъ вь будѣ-якѣмъ ишовѣмъ епанасовѣмъ заведеню.

Наколи до згаданого дня збересе достаточно чило членѣвъ и удѣлѣвъ, подѣшомый провизоричный комитетъ окаяче Загальній Зборѣ, на котрый обговорено-бы статутъ и выбрано зарѣдъ.

Поручаючи нашу просьбу Вашѣй благосклонности П. Т. народолубивѣвъ, надѣсемся, що они радо поспѣшатъ здѣвигнути сю народну инотитудію на Буковинской Русѣ!

Черновѣцъ, вь грудни 1886.

Андрѣйчукъ Евсевиѣ, парохъ вь Дорошѣвцахъ.

Виняцкій Исидоръ, ц. к. совѣтникъ краев. суду вь Черновцахъ.

Вишневиѣ Николай, властитель реальныхъ имѣній вь Черновцахъ.

Воробковичъ Исидоръ, протоерей и ц. к. профессоръ вь Черновцахъ.

Гелечинский Андрей, властитель реальныхъ имѣній вь Черновцахъ.

Ганьский Антонъ ц. к. совѣт. почт. вь Черновцахъ.

Гуля Иларіѣ, ц. к. канцелярскій совѣт. вь Черновцахъ.

Даньковичъ Иванъ, учитель вь Черновцахъ.

Завянский, властитель реальныхъ имѣній вь Черновцахъ.

Львовский Антонъ, властитель реальныхъ имѣній вь Черновцахъ.

Окуновскій Иларіѣ, ц. к. начальникъ экономату почтѣ и телеграфѣвъ вь Черновцахъ.

Пигулякъ Бротей, ц. к. профессоръ вь Черновцахъ.

Пигулякъ Юстинъ, ц. к. профессоръ вь Черновцахъ.

Поповичъ Омелянъ, надучитель вь Черновцахъ.

Руснакъ Атанасіѣ, учитель вь Черновцахъ.

Д-ръ Стефанъ Смаль-Стоцкий, ц. к. профессоръ университету вь Черновцахъ.

Сыменовичъ Альфредъ, душеспаситель вь Качеѣ.

Тынянский Иванъ, ц. к. совѣт. дирекція вь Черновцахъ.

Федоровичъ Бротей, парохъ вь Валѣѣ.

Шкурганъ Николай, ц. к. учитель вь Черновцахъ.

О Т О З В А.

Неудачи, якіи заедно на поли нашего конституційного жита попомимо, треба приписать вь первой линіи тому, что не знаемо нашихъ конституційныхъ законовъ, вьнаслідокъ чего не

умѣемо вь рѣшучѣй хвала вь нашихъ конституційныхъ свободѣхъ користати. Наша невѣжа походить головою вь того, что не маемо пруступного и для загалу зрозумѣлого збраника законѣвъ политичныхъ и администраційныхъ.

Щобъ ту нашу хабу усунути, повластъ я вже давнѣше гадку, выдѣти „Рускій Правотаръ политичный“ або „Збраникъ найважнѣйшихъ и найотрѣбнѣйшихъ законѣвъ политичныхъ и администраційныхъ“. Дѣло се обчолоно на чотыри томъ. Матеріалъ до I го тому уже готовый и розходатосъ лѣше о вынечтаняне его.

- Вь томѣ I-шомъ будутъ помѣщенъ:
- Часть перша.
  - 1) Законъ громадскій.
  - 2) Организація выборчи для громадъ.
  - 3) Законъ о общарахъ двѣрскихъ.
  - 4) Законъ о рѣпрезентаціи поствитовой.
  - 5) Организація выборчи поствитова.
  - 6) Законъ о принадлежностѣ до громадъ.
  - Часть друга.
  - Основній законъ державной.
  - Часть третя.
  - Организація выборчи до Сейму съ додаткомъ списку всѣхъ громадъ вь рускихъ округахъ выборчихъ съ чиломъ выборчихъ вь каждой громадѣ и съ чиломъ головоу вьрѣзныхъ.
  - Часть четвѣртя.
  - Организація выборчи до Радъ державной.
  - Часть пятя.

- 1) Законъ полонный.
- 2) Законъ лѣсовый.
- 3) Законъ водный.
- 4) Законъ промысловый.
- 5) Законъ конкуренційный.
- 6) Законъ дороговой.
- 7) Законъ о ложахъ.
- 8) Законъ о судахъ розѣмныхъ.

Я первоначальнѣ, что выдѣлие такого подручника вь рускомъ языкѣ вѣстъ теперь на чаѣ и конечнѣмъ, бо подобий польскій и нѣмецкій подручники суть для загалу нашего народу не пригодный и за-дѣла высокомъ цѣмъ неуступный. За тѣмъ промовляе также резолюція на окружномъ Вѣчу вь Коломиѣ 29 вересня 1886 р. поставлена и одоудимо принята Резолюція ол звучитъ: „Поручаемо нашимъ просвѣтительнѣмъ товариствамъ, чтобы выдѣли вь рускомъ переводѣ всѣ основній законы державной и законы громадскій и чтобы вь каждой русской школѣ и канцеляріи громадской знаходившой бодай одинъ примѣрникъ законъ книжнѣ“.

Томъ першій обьяматъ буде 30 аркушѣвъ печатаныхъ великомъ 8-ки, або (съ переднымъ словомъ и вопупомъ) надъ 500 сторѣвъ, и вь протягу 6 мѣсяцѣвъ маю окупити печатню. Цѣну предплатъ на I томѣ вразѣ съ послыкою означено на 2 зр., а безъ послыки на 1 зр. 80 кр. Понеже однакъ ередотѣтъ матеріальныхъ не маю на накладе такъ обьемного дѣла, тожъ друга, може и важнѣйша часть того плану залежитъ уже отъ руского загалу, отъ тѣмъ, котрымъ такій зборникъ вѣстъ необходимый, имело отъ нашей интеллигенціи, особливо нашего духовенства и учителя вь русскихъ громадъ.

Сподѣваюся, что вой люде доброй волѣ спомогатъ мене будутъ вь той работѣ, одий тѣмъ, что окуро надѣшюгъ предплату на I-шій томъ, а другій тѣмъ, что звертати будутъ увагу на мое выдѣвничство и старатися будутъ его шариати, и надѣюся, что моя праця не останеся вь рукописи а уарати свѣтъ вѣжъ на пожитокъ мовѣхъ Земляковѣвъ.

Предплату прошу присылати переказомъ подѣ моею адресомъ.

Бережаны 13 (25) грудня 1886.

Д-ръ Даміанъ Савака адъянать оудовый.

Запросины до предплатъ на „Руску Историчну Библиотеку“.

котра буде мѣстити вь р 1887 вь

- V томѣ: Монографіи до исторіи Галицкой Русѣ Смирлова, Дашкевича и д-ра Шараневича;
- VI томѣ: Исторію Великаго княжества Литовского В. Антоновича; оттакъ слѣдуютъ IX—XII томы Богдана Хмельницкого М. Костомарова.

В томѣ неважомъ буде розболанный.

Предплатъ на одий томъ франко 1 зр. 25 кр.

Два томы оправнѣ вь англійскоке полотно съ пересылкою рекомендованомъ 3 зр. 10 кр.

Предплатяны монографіи Богдана Хмельнѣ и цѣлий обьявляти цѣна цѣле дѣло за 5 зр. франко, або 6 зр. 20 кр. вь справѣ, а также на салату ратами ибѣля власной декларацинѣ.

Предплату найлучше посылати переказомъ на адресу подѣшалею або черезъ редакцію „Дѣла“ Александрѣ Барнѣвскій профессоръ вь Тернополѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Замѣти вь генералици.) По смерти цѣсарского ген. адъянтата бр. Монды настала потреба ободажени ови посады. Двои однакожъ ови посады ше не ободажено, а то имено дѣла того, что вь цѣлий генералицинѣ мають настѣти важнѣ змѣны. Загально говорятъ, что на мѣсто пок. ген. адъянтата Монды мае прійти шефъ генеральшого штабу фельдмаршалъ бр. Бекъ. Кажутъ также, что бар. Бекъ хоче генеральну адъянтантуру переобразувати на ладъ прускій, а имено такъ, чтобы вой справы особливо вь войску, котрѣ те-

перѣ залагоджуютосъ вь президиальномъ бѣорѣ первого отѣлуу министертва войнъ, сконцентрували вь генеральнѣ адъянтантурѣ. На ослухъ, коли бь бр. Бекъ бунъ именованый ен. адъянтантомъ, то фельдмаршалъ бр. Райндльеръ, командоваъ 10 корпусу вь Бернѣ, збѣстъ бы шефею ген. штабу. Рѣвночасно розбѣшалося поголовко, що головкомандуючій вь Галичинѣ. Виртебергъ мае збъ згладу на здорокѣ податиса до диниса, а на его мѣсто мае бти именованый головкомандуючій вь Галичинѣ фельдцѣйгмастеръ Бауеръ и що архики. удольѣ мае обьянати комендъ 2 корпусу и вѣдѣсчій генералъ.

(Президентъ угорского дѣлесту о ситуаціи заграничнѣй). Члены царя либеральной угорского оюму и члены палатъ пѣнѣвъ, перебуваючи темеръ вь Будапештѣ, изкладали президенту угорского кабинета новобчнй желани. Гр. Зпчи мавъ промову до мнѣ. вѣсовъ и переходячи до справъ политичныхъ сказатъ, „что въ хвилѣ небезпечности партія либерална стане якъ одинъ мужъ на поли борбы.“ На тѣбтновѣвъ Тисса, на гадуючи повоновѣ гр. Кальвого вь общѣйныхъ делегацияхъ, що цѣлемъ австрійской интеллики не може шо иншого бутъ, якъ инши удержанье мира, и вь той цѣли зрѣбати держава все, что не нарушае ей чести и интересѣвъ. Отъ часу згаданого поясненяне сталося и чѣло такоого, что могло-бы захитати надѣлю на удержанье мира: Промову Тиссоу прияли зборивъ громкими сльхами.

(Примиси до законъ о загалномъ ополченю). W. Allg. Zig. доносить, что вь половинѣ сѣчня будутъ оголошенѣ прѣписъ выконавчѣ до законъ о загалномъ ополченю. Надѣ выготовленемъ тѣхъ прѣписѣвъ, котрѣ дотыкають такъ само Угоршину якъ и Авостію, працюють темеръ вь министертвѣ войнъ дѣе шлѣно.

(О конференціи министровъ), котра отбувалася вь днѣхъ 30 и 31 грудня, доносить оциально вь Вѣднѣ: „на 30 грудня конференция Тиссо съ гр. Таффе. Отъ год. 2 до 4 отбувалася у гр. Таффеого оудна конференція министровъ, вь котрой брали участь министры Дунаевскій, Тиссо и Савари. Аѣ вь справѣ настовой аѣ вь справѣ цукру и окянты не прійшло до porozумѣня. Вь справѣ готовой депутации постановлено, что угорска деуцатія абересу вь Будапештѣ съ початкомъ сѣчня, австрійска деуцатія у Вѣднѣ рѣвночасно съ отримьемъ Радъ державной. Обѣ деуцатіи будутъ оубола радити разомъ такъ долго, ажъ уложатъ ункціямъ. Наколи оубола показеся потреба ошльныхъ нарадъ, то мѣсто и часъ тѣхъ же будутъ угаднѣйше назначенѣ. Переговори вь справѣхъ угловыхъ будутъ вѣстѣося дальше у Вѣднѣ на почткѣ сѣчня. — На общѣйной конференціи министровъ бр. Билянда, гр. Вельзера гаймба и бр. Ферварого уложено оотаточно розпоряджѣня и назвы вь справѣ конскрпации оообъ обьявляныхъ до загалного ополченя. Иншихъ нарадъ и порѣшенъ не було, аѣ не булѣ также проектоваы. Вь справѣ конверсіи угорскій министр о конферували съ вѣжкамъ. — Днѣ 31 грудня конферували министр гонведѣвъ Феерварѣ съ министромъ краевой обороны гр. Вельзерагаймбомъ. Вь справѣ выконани пооданокѣхъ установленъ зкона о загалномъ ополченю будутъ выготовленѣ ще пооданокѣ розпоряджѣня. — Новыи угорской министрѣ коммуникацій, Вароотъ, конферували съ министромъ торговлѣ, маркизомъ Бакегемомъ. — Вчера, т. е. днѣ 3 и ст. сѣчня, маля прійхати знову до Вѣднѣ угорскій министр Тиссо, Савари и Сеченѣй вразѣ съ угорскими членами конференціи выготовивъ вь справѣ дальшого ведѣня переговоровъ угодныхъ, котрѣ — якъ доносятъ сѣциально — доведутъ оимъ разомъ вѣмовѣрню до porozумѣня вь всѣхъ текучихъ справѣхъ.

(Годѣ съ Россією вь справѣ волоцогѣвъ и ообщѣ безъ паспорту.) Зъ Петербурга доносятъ, что царъ затвердилъ ноту министертва австрійского, котре предкладаетъ способъ взаимного выдѣлованя и приприманя навадъ русскійныхъ и австрійскихъ подданыхъ, котрыхъ вымѣльванѣ до отчѣны задѣла недостатѣ удержаня або браку паспорту або вь наслідокъ волоцогѣвъ понажеся конче потрібнымъ. Владѣе то вь очѣ, каже „N. fr. Gressa“, що о той нотѣ министертва, котру вже передъ мѣсяцемъ вымолано, а котра здѣсь маѣ характеръ угоды, не було у насъ доосъ нѣчого звѣствя, и что не оголошено ен аѣ вь „Дневнику зак. держ.“ аѣ вь угорскѣхъ зборѣ законовѣхъ.

Заграничнѣй Державы.

Справа болгарска. О внутрѣншнѣмъ положено вь Болгаріи такъ ише русскій кореспондентъ „Одесск. Вѣстника“: „Вь краю нема грошей, все зѣлото вывозятосъ щодень вь руцѣхъ касы до Румуніи и передавал вь Букарештѣ болгарскому банкиру Евланію Георгію, котрѣй вь родѣ комисіонера вымолас его за рахункомъ свои комисіи вь Нѣмечану на уплату коштѣвъ артилерійского матеріалу. Болгарѣ купили вь Нѣмечнѣ лишь оамого пороху за 60.000 наполеондорѣвъ, а за пушки, бомбы, пѣзы и т. д. платятосъ оотки тысячѣвъ наполеондорѣвъ. Показуеся, что мы засыпалъ порохомъ, бомбами и пушками великого калибра а вь мѣшкѣхъ гнѣвдягося пачкѣ. И для кого то все? Край руиуеся и обезоляеся надѣрными податками а его правительственный люде заидѣи европѣевоко политично и заключенемъ восншихъ оообѣвъ та кваліціями вь цѣлий розбитѣ русскійского героя. И ошѣшно, и оумно и дурно при томѣ! — Говорятъ, что межы Болгарією, Румунією и Сербією ведутосъ темеръ переговоры о союзѣ, котрого цѣлемъ мае бутъ, напасти на Россію и Туреччину на ослухъ войны межы Австрією а Россією. Тутъ ипо-

гѣ вѣратъ вь подѣбну войну. Болгарѣ наидѣтосъ законѣти Адрианополь и Константинополь, Сербіи законѣти Македонію, Вѣднѣ и Кастельдѣль а Румуніи законѣти Русуцѣкъ и Варну. Я думаю — каже поубѣти а Румунѣмъ и рохъ нуть Сербією вь Букарештѣ, а скоротѣе, здѣсно, лишь Австрія. Говорятъ, что новобранцѣ темершѣво брачки вь тушинѣ кѣ. Ватенбергскому, что имъ и позволено. Румуніи ушли тутъ зѣлото на дуѣ, чило ихъ ооидѣльваня, что Россія буде окупувати Болгарію велосо. Темеръ муситъ одий руссоукоѣ борѣнстанѣ ще проодожитѣ, то трудно буде вѣйти вь Болгаріи отороникѣвъ русскійского вышлу. До заводитосъ вразѣ станѣ облога.“ — Кореспондентъ „Одесск. Вѣстника“ каже правду, что на удержанье выдѣтосъ темеръ вь Болгаріи велѣий сумъ, треба однакомъ те уважити, что инши, бомбы и порохъ булѣ вже давнѣше самими кн. Александрѣмъ замолвенѣ вь Нѣмечанѣ а что до наклады великихъ податѣкъ на народъ, то кореспондентъ невѣрчу передае вѣстѣ, бо агента Гаваса рѣшучо дѣмонструе ту вѣстѣ и доказуе, что иравительство болгарске не только не збольшило податѣкъ але ще и зменшело выдѣтки на сѣдуючій рокъ о цѣлымъ миллионѣ. Вѣстѣ, что на балканскѣмъ пѣвостровѣ готовитосъ кѣль оскѣи противъ Россіи и Туреччины, здѣсь маѣ трохи правды за собою. Се можна бодай иншѣти вь дѣлкахъ важныхъ обьявѣвъ вь отношеніяхъ дѣвигтрѣхъ балканскихъ державъ. Румунія и пр. вѣ давна булѣ вь дружнѣхъ отношеніяхъ съ Болгарією а инши стѣе навѣтъ дошѣтъ лѣшо съ оторонѣ Болгаріи. Межы Сербією а Болгарією отношенія также значно змѣнилася. Сѣбрь о Брегову, котрѣй бунъ причиною пооданокѣ войнъ, закончѣся мирно, хочъ Россія тому противилася и не хоче признати сю угоду закономъ. Болгарія ототуила Брегову Сербіи и очевидно не бѣтъ якихъ користоѣ для себе. Якого рода суть тѣ користоѣ, трудно ще темеръ сказати, але то иже есть важнѣмъ фактомъ, что межъ обома державми настѣвъ миръ и дружнѣй отношенія. Доносятъ также, что болгарске правительство порѣбло иже крока вь грецкой дипломатичной агенціи, чтобы вь Атинахъ була завѣдена также дипломатична агенція болгарска. Все оамо принаѣтѣ такъ агента значили-бы зблизжѣне Греціи до Болгаріи, что вь темершѣмѣ порѣ значило-бы немало, особливо, коли зважимо, что имено того, что Россія не признае регенція и правительства болгарского законными, другія державы не конче уважѣють на то и навязуютъ отношенія съ тѣмъ правительствомъ. Впрочемъ интересъ Греціи, Сербіи и Болгаріи оуѣтъ одинаковій и они муситъ еоооно поступати, коли хотѣтъ щось осягнути при загалномъ заворушеню и безъ згладу на Россію муситъ вь общѣйномъ интересѣ порозумѣтѣся съ собою. Чи наступитъ ли такій подѣлъ естественныхъ користоѣ, якъ се окомблывѣвъ кореспондентъ „Одесск. Вѣстника“, о томъ можна оубѣдѣватисъ. Сербія такъ само не оспѣруе на Македонію, якъ Болгарія не охотѣла-бы отдати Румунѣмъ Русуцѣкъ и Варну. Одно що було-бы можливѣ, то то, что Греція, Сербія и Болгарія подѣлали бы межъ себе Македонію. Зауокантовъ вь дальшій комбинаціи подобноого рода не хочемо, бо нека вѣдѣнихъ давнѣхъ, на котрыхъ хочъ-бы якъ иновѣрѣботѣ можна ошѣрти. — Члены деуцатіи болгарской въ Лондонѣ маля заявити лорду Идеолай, что они понимаютъ зѣвоѣмъ, что поверенные кн. Александра есть зѣвоѣмъ неможливѣ. Оя просили англійское правительство, чтобы оно вѣтѣвилосо за Болгарією у другѣхъ державъ а не могло тѣмъ до скоршого выбору князя. Заявляла однакомъ, что Болгарѣ не бажають собѣ кн. Македонецкого, а ирочѣмъ хотѣтъ повѣдати съ Россією вь якъ идружнѣйшихъ отношеніяхъ. Лордъ Идеолай маѣ обѣцати деуцатіи, що Англія буде поипрати Болгарѣ, на ооколю то достѣи поводити съ угодами, але дальше не буде ая гажуватисъ. Болгарѣ най старатися порозумѣтѣся съ тѣми державами, котрѣ найбільше оуѣтъ вь сѣй справѣ интересованѣ. Деуцатія зашѣла вѣже оубѣ прѣйдѣт до Риму, здѣсно отѣе, что она не помине Парижа. Гр. Робиллявъ маѣ заявити, что прійме ея приватно и зѣвоѣмъ такъ, якъ ея приривманъ у Вѣднѣ. „Пѣвнѣчна агенція“ доносить вь Джуражѣна, что велике болгарске собрѣнїе народне буде окаяканѣ на 10 сѣчня ст. ст. для выбору князя. Правительство думѣе оголошѣти Болгарію независимымъ королевствомъ, а кн. Александрѣа выбрати королемъ. Вѣстѣ ея здѣсно походитъ съ отѣю, что вь Болгаріи велосо дѣлѣно велика агитація за кн. Александрѣмъ, а иже-жуть, что скоро-бы лѣшь бѣтъ лѣвовѣ вь Болгаріи, то вь Македоніи выбухла-бы порохи, а тогда цѣлу ошолучену Болгарію оголошѣ-бы королевствомъ.

Россія. Дворѣ ц-ркой переноситосъ для 8 сѣчня от. ст. вь Галичину до Петербурга. — Зъ нѣмецкихъ жерѣлъ доносятъ, что вѣстѣ о зборѣнїю Россіи и концентраціи войска оуѣтъ зѣвоѣмъ безпѣдѣтованѣ, ба навѣтъ, организація арміи розѣбойной находитосъ ще вь отай переходѣвой. Вѣстѣ о зборѣнїю Россіи розушѣтѣя голово интеллигентѣмъ и для того не можна зѣ вѣрати. Зъ оскѣ прѣписъ, а для того не можна зѣ вѣрати. Вь приватныхъ жерѣлъ дошѣдუმосъ также, что вѣднѣй вѣстѣ оуѣтъ зѣвоѣмъ безпѣдѣтованѣ, а наль границею австрійского нема такого руху войска, чило то до недавна чѣ доказуеся польскій газетѣмъ. Имено того не достѣе зѣверѣтѣти, что роблятосъ пѣвнѣй приготавля войска, такъ само иже она роблятосъ вь Австріи, Нѣмечанѣ и дрѣ-

отъ дня 1 я. цѣтня 1887 р. — Небольшой об-
лигации въ попереднего лѣсования въ дня 1 я.
лишня 1886 р.: Серия А. ч.ч.: 35, 69, 135, 140,
211, 226, 295, 365, 419, 475, 495, 498, 530,
574, 692. — Серия В. ч.ч.: 92, 252, 303, 435.

— Лосы крадасей. На тагвеною отбушомъ-ся
оногда въ Бранковѣ выпала голова выграна въ
сумѣ 25.000 зр. на ч. 32183; выграна въ сумѣ
2.000 зр. на ч. 47718; по 600 зр. выграна чч.
68297, 27115, 68350, 24045, 6270.

— Торговля обжигомъ. Загально можно сказать,
что торговля обжигомъ удерживалась въ послед-
нихъ тыдняхъ въ одинаковѣй мѣрѣ. На торгахъ
вѣденскихъ и вештольскихъ торговля обжигомъ
побѣдила въ последнихъ дняхъ въ причинъ,
что экспортной машины въ Долгавинѣ и на Угор-
щинѣ закупуютъ готовую пшеницу на вывозъ
муки до Швейцарии, Франціи и Англіи. На на-
шихъ краинныхъ торгахъ удерживать торговля об-
жигомъ также въ одинаковѣй мѣрѣ. Лѣшныя роды
пшеницы купуютъ все ще на вывозъ до Че-
хія и Моравы. Жита пошукуютъ дуже не
только у насъ, але и на другихъ торгахъ въ
монархіи, а то головно доставники для войска.
Ячмінь въ лѣшнихъ родахъ пошукуютъ на
экспортъ, отбыть на пѣлхій роды олабый. Овся
пошукуютъ дуже. Минушого тыдня вывезено
въ Вѣднѣ багато овса до Швейцарии, въ пѣлхъ
докъ чего на вѣденскихъ торгахъ наставъ великій
пошты за овсомъ. Пошты за рѣпакомъ
бувъ у насъ малый, а то для того, что торговля
оливкѣ и макухами мало оживлена. Продажѣ ко-
люшныи червономъ отавомъ у насъ чимъ
разъ больше и показуеи вже потреба на замо-
влена на засѣмъ. На торгахъ вѣденскихъ не хо-
тятъ продуценты продавати по цѣнахъ, якѣ имъ
дають купці, и адеся, что цѣна пѣлде въ гору.
Пожаж конюшныи бѣлхон всоуды мала. За
горохомъ въ лѣшнихъ родахъ пошукуютъ,
але довѣтъ малый, пѣлхій горохъ продають по
готованыхъ цѣнахъ. Торговля бѣлкомъ въ
выкою на экспортъ до Чехіи и Моравы зме-
шилаосъ пѣлчасъ латинскихъ олятъ значно.
Хмѣль въ пѣлхнихъ родахъ бѣвъ пошты, лѣш-
ній роды жають отавый отбыть на экспортъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Веч. А. Ч. въ Мисимчахъ. За „Бабл. и пов.“
въ П. пѣлрѣкъ прѣйде ще 2 зр. — Ва. Дръ С. С.
С. въ Ч. Зъ приоланыхъ 4 зр. выносно 1 зр. на
1886 р. а 3 зр. на 1887 р. — Ва. А. Б. въ Га-
лининахъ. За 1886 р. все зааплачено; приолаи 2 зр.
зааплаи мы на р. 1887. — Пч. Тов. масиново въ
Заблжихъ. Приолаи 4 зр. выстають до 31 я. мар-
та 1887, а не якъ пѣлше до 31 лѣшня. — Ва.
Дръ А. С. въ Б. Зъ приоланыхъ грошей 1 зр. при-
плащъ ще на рѣкъ 1886. Хабуючій аркушъ выомъ
лѣвно. — Веч. С. А. въ Подѣ. Намъ належатю ще
2 зр. за рѣкъ 1886. — Ва. В. А. въ Т. Дуже про-
симо! — Ва. Сех. въ Р. Розправы оупотати не
можно, отже не лишасои ничо лишого, якъ або
оажоу прѣхати, або поручити дѣло тутъ акому
адвокатови.

О т о з в а.

Небажомъ подъ каждою рускою стрѣлою
загомонить веселе „Христосъ родилъ!“ а съ
тымъ завѣтай развѣтъ до кожного родинного о-
гнища. Выдѣлъ Рускомъ Буромъ Тернопольскомъ,
пересмыкачи всѣхъ своимъ Добродѣямъ шаръ
желаня веселыхъ святъ, осмѣлился при сѣбѣ оу-
чайности прагадатися и поручити ихъ благо-
осклонной памяти овоеи институту и умѣщену въ
нѣй молодѣжъ. Веселя хочъ-бы якъ дрѣбна лѣшта
зѣбраи при олучайности коллдованя, чи то грѣш-
ни чи натураліями, буде прѣната отъ ажакою. Отъ
Выдѣлу Рускомъ Буромъ Тернополь д. 21 грудня
1886. Ол. Баранскій.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1863 257-?

Зѣлье Зебургера яко певне оредотво на
катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна одной пакчи
20 кр. За омакованье и посылку почтовою чюлѣтъ
10 кр.

Ц. к. уприв. галиц. аяцкій

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечныи

1878 49—? якъ также

5% Преміованіи листы Гипотечныи

Порученя зъ провинціи выконуе от-
воротною почтою бѣвъ провизіи.

Для крамницъ!

Формуляръ для книгъ крамничныхъ
а имени: Книга товаровъ, касова и ки-
това. Кожда въ нихъ въ оправѣ съ пере-
омлкою почтовою по 2 зр. 30 кр; а воѣ три
разомъ 6 зр. 40 кр.

Инотрукція, якъ тѣи книги провадити
наложитъ, вышла вже зъ друку и коштуе
отъ пересмыкою почтовою 20 кр.

Выдавъ и вымылае: **Василь Нагорный**
у Львовѣ.

Закладаюся

за всяку дѣлу, що жадохъ зъ монхъ
конкуренціи на въ оидѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлѣбцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ и. По-
ручаю мѣб богатый оладъ также
1656 Веч. Духовенству. 56—?

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи
выконуютъ точно и ретельно. На жа-
данье вымылае взоры даромъ зъ франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицкая ч. 8.

Заложенъ 1848.

Въ тов. „Академичне Братство“

(ул. Скарбѣвска ч. 2) можна дѣ-
отати олдуючій книжки власного
выдана:

Руска Библиотка Онимковича Т.
I. 2 зр. 50 кр., т. II 2 зр. 20
кр., т. III. 2 зр. 50 кр.
Творы В. Нвароцкого 1 зр. 20 кр.

За посредотвомъ товариства
можно дѣотати ще олдуючій
книжки:

Фавотъ, перекладъ И. Франка 1 зр.
Правда за 1884 р. 1 зр.
Обрустителъ, зъ російского, 60 кр.
Наоладованя О. Шухевича 60 кр.
Кадрыль Кобринского 50 кр.
Житѣ М. Шаповача, В.
Кодовского 25 кр.
Листы Шавченка до Бр. За-
леского 30 кр.
Порвалася пѣтка 30 кр.
Выговскій и Хмельницкій И.
Нечуя 20 кр.
Вечерняя олов. Гоголя 17 кр.
Фотографіи старого мого вѣ-
бому Яковенка 30 кр.

Ц. к. Генер. Дирекція австр. Зѣлзницъ державныхъ.

Вышилось зъ розкладу ѣздъ,
важный отъ 1 грудня 1886.

Прѣѣзъ до Львова:	Отъѣзъ зѣ Львова:
0 2 год. 25 мин. въ ноци мѣш. по- ѣздъ зѣ: Хирова, Стрия, Стани- славава.	0 11 год. 27 мин. передъ полуд. особ. поѣздъ до: Хирова Стрия, Станиславова
0 8 год. 12 мин. рано особ. поѣздъ зѣ: Хирова, Стрия.	0 7 год. 10 мин. вечеромъ поѣздъ особ. до: Хирова, Стрия.
0 4 год. 15 мин. по полудни особ. поѣздъ зѣ: Хирова, Станисла- вова, Стрия.	0 6 год. рано мѣш. поѣздъ до: Хирова, Стрия, Станиславова.
	0 7 год. 7 мин. рано особовый по- ѣздъ до Стрия

NEUE (12) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFRANZ FL. 5.70. Ö.W.

I. и С. КЕССЛЕРЪ
въ Бернѣ (Моравя)

улиця Фердинанда ч. 22

посылае за послѣшлатою: *)

10 метр. черного терна, подвійно широкого зр.	4	—
10 " кашмиру у всѣхъ барвахъ подв. шир.	4	—
10 " драйтратъ, тяжкій	2	80
10 " калмукъ, найновѣйшій взорець	3	—
10 " бархантъ, найкрасній взрѣць	3	60
10 " матеріи на шляфроки въ кратки	2	50
10 " матеріи на зим. одѣжъ мужеску, модий	3	75
3 1/4 " матеріи на плащъ отъ дощу	5	—
1 останокъ 10—12 м. диванѣвъ на помѣсть	3	50
1 заслона съ джуты турец. вздрѣ комплектный	2	30
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одѣвля	3	50
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	4	50
1 стебиоване одѣвля до спаня, тяжке	3	—
1 простирало 2 м. довге	1	50
1 сѣвникъ 2 м. довгий	—	90
3 обрусы, льняной, бѣлий, червой, жовтй 10/4 "	2	—
6 серветъ льняныхъ 4/4	1	20
6 ручникѣвъ льняныхъ Iа зр. 1-80 Па	1	20
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лѣкт.)	4	20
1 " шифону 30 вѣд. лѣктѣвъ	5	50
1 " веби кингъ 30 в. л. Iа зр. 7 — IIа	5	80
1 " канафасу 30 вѣд. лѣкт.	5	20
1 " градю дамаст. 30 в. л. Iа зр. 7-50 — Па	5	50
1 " оксфорду 30 в. л. (чesk. фабр.)	4	50
1 " моравскій бархантъ синій зр. 5 черв. брун. бѣлий	6	—
3 дамскѣ сорочки зъ шифону богато вышиванй	2	50
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавови. полот. съ зубцами	3	25
3 пѣчій корсеты богато украш. Iа зр. 4 — IIа	1	80
3 спѣдницѣ фяльц. богато обшиванй, червой свѣй, драпъ	3	—
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотна, кретону	1	60
6 зимов. павчохъ, чиненыхъ, всякой барвы	1	50
1 дамскій жакетъ зъ вовны овечон въ всѣхъ барвахъ модный	2	—
1 спѣдница чинена всякой барвы съ бордирами	1	50
1 кляваска сорочка муж. бѣла Iа зр. 1-80 — Па барвна	1	20
6 ковнѣрикѣвъ стоячихъ и выкладаныхъ зр. 1	3	—
3 пары маншетѣвъ	1	—
3 оксфор. сорочки для робѣтничкѣвъ Iа зр. 2 — Па	1	40
3 пары касонѣвъ бархантовыхъ або Кроазе Iа зр. 2-50 — Па	1	80
6 зимовыхъ скарпнтокъ рѣзнобарвныхъ	1	10
1 англійск. пледъ до подорожи 3-5 м. довг. 1-6 м. шир.	4	50
3 модий краватки атласовй широкй узкой Па 75 кр. Iа	1	50

Цѣвники и взрѣць даромъ и франко.
Недогѣдне прѣймаеся назадъ зовоимъ рядо.
*) Для Всеч. духовенства, выснихъ урядникѣвъ и другихъ вѣродостойныхъ особѣ на выразне жаданье и бѣвъ послѣшлаты. 1730 20—20

Юсифъ Потоцкій

Львовѣ

Ул. Сикстука ч. 2.

поручае овое робѣтно оубри жу-
жескою, дамскою и дѣтничкою лѣшъ
также добре вымылаю роботу.
Замѣсцей зволѣтъ прѣслати
лѣшъ переносной шобѣтъ або
черевакъ. Замовленя выконуе въ
найкорѣтшѣмъ часѣ и по укѣрѣ-
нѣй цѣнѣ. 1790 11—10

Запросины до предплаты
на часопись
"ГОСПОДАРЪ и ПРОМЫШЛЕННИКЪ"
Прѣдплати выносити:
на пѣлвы рѣкъ 2 зр. — на 1/2 року 1 зр. 20 зр.
Прѣдплату прошивае до Львовѣ и Администраціи
"Господаръ и Промышленникъ" у Львовѣ, ул. Галицкая ч. 44.

Рѣзбы и украшения (ор-
наменты) зъ дерева, ода-
ры, иконастасы и выки
украшена архитектурной
до церквей и комнатъ выго-
товляе въ войкихъ отавахъ

Тадей Сокульскій

Львовѣ, ул. Пекарска ч. 4.
1793 12—0

(При олучаю тал офирмъ прѣ-
стусе хѣбно подати въ календа-
ряхъ адресу: ул. Пальска ч. 12.)

К. Ф. ПОПОВИЧЪ

въ Тернополи

по 2-10, 2-30, 2-50, 2-70, 3-1
4-30 зр. франко.
Порто почтове и бѣдѣвъ.
Прошу о ласкаий замовленя.
1801 16—34

При зближающей оя-
тахъ Рѣдства Хр. това-
рнство „Просвѣта“ поручае
Коляды и Шедровки
для охоты и забавы войхъ
русскихъ коладникѣвъ и Бо-
гу въ честь и славу. На-
кладъ другій, Юрѣ Федь-
конича. Цѣна 12 кр. а съ
пересмыкою почтовою 14 кр.
Дѣотати можна въ тов.
„Просвѣта“ у Львовѣ, ул.
Скарбѣвска ч. 2.

До дому овященничого за
селѣ глядеосъ доброю куларни,
котра окрѣтъ добре варята и пе-
чи, умѣла-бы также продавати
домашне хозяйство. Пожаданя
есть Русинна и съ доброю реко-
мендаціою. Скору зголошени олдѣ
адресою М. П. О. poste restante
Жовнѣвъ. 3—3

Лишь правдъ съ маркою „Котъ“
Страдающимъ на гостеи
и ревматизмъ поручае
оинъ правдыи
Pain-Expeller
отъ „Котомъ“ яко дуже
успѣшно оредотво домашъ
въ запасъ майже въ войхъ аптекахъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акціи. Банку Гипотечного

1690 52—? купув и продае

всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найпрѣступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечныи и
5% Листы Гип. преміованй,

котра олдѣ закона зъ дня 2 Лѣшня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшюю постановою зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщювана капиталѣвъ фон-
довныхъ, пушварныхъ, кащій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вади

можно въ сѣбѣ Конторѣ получить.
(до выласованя съ 10% премією т. с. по 110 за 100)
Всѣ припорученя зъ провинціи выконуются бѣвъ
проволоки по курсѣ дневномъ, на числячи нѣякой провизіи.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

у Львовѣ, ул. Сикстука ч. 6

поручае пов. П. Т. публицѣ овой выключный окладъ

Россійской гербаты.

Одержувъ правильно шо тыжнею свѣжій тран- спортъ найлѣпшю герба- ты въ Москви и пору- чае аи пѣлса побѣць сто- лѣчю цѣвника	Кайсовѣ, знам. черна 1/2 кильо	зр. кр.
	" " меланжъ "	1 60
	Сушойгъ, знаменита найлѣпша	2 —
	Меланжъ караванна	3 —
	Фу-чу-чу (Ч. I.)	3 20
	" (Ч. II.)	4 60
	" (Ч. III.)	6 —
	К. & С. Поповъ (сунтъ I р.	60 р. 2 40
	" " " " (" 2 ")	3 —
	" " " " (" 3 ")	3 75
	Высѣвки (знаменита 1/4 кильо	1 60
	" (Г. prima)	1 80
	" (пов. plus нѣтъ	2 50
Замовленя выконуе- ся найретельнѣйше и скоро, также за по- слѣдлато, омакованье франко. Особливо звертае- ся увагу на занима- нйи роды К. & С. Попова.	Ласкаий порученя почтою, ома- кованье франко.	1802 5—20